

Pien en Teun.MP3

Teun [00:05:44] Film is ook wel iets, want ik ben daar ook wel ns mee bezig geweest om daar een onderzoek op te starten en nooit gedaan. Maar uh, film is ergens best wel moeilijk als direct expressief medium. Fotografie is al makkelijker, maar bijvoorbeeld schilderen of beeldhouwen, dat is veel directer. Filmmaken is zo ook super technisch en je hebt er ook best wel veel voor nodig. En ja, voorbereiding als je alle parameters wil gebruiken, in ieder geval die film te bieden heeft.

Janneke [00:06:15] En je hebt een vertragende Factor.

Teun [00:06:16] Ja ja, enorm dus t is heel moeilijk om heel direct expressief te zijn met film.

Pien [00:06:21] Ja en ja. Daar moest ik ook dan denken dat als je inderdaad heel erg in een bepaalde emotie zit, dan is het best wel moeilijk om dat vast te leggen op film. Vandaar zeg maar om dat te uiten in film. Dat ik ook merk met de film over mijn vader: Die kon ik ook pas maken nadat ik echt al een stapje verder was dan dat hele rauwe verdriet. En in die zin, inderdaad wat Teun zegt, dit is film best wel secundair. In de zin dat je zegt van: er is iets. Ja, dan heb je daar een idee over en dan werk je dat uit en dan volgt daar een heel technisch proces. Oké, hoe ga ik dat dan filmen of hoe moet ik dat verbeelden. En wat ga je daarmee doen? Dan zit je eigenlijk meteen heel erg in ja..

Teun [00:07:03] Het cerebrale

Pien [00:07:04] en veel minder in de emotie.

Janneke [00:07:06] En dat, dat heb ik dus zelf ook gemerkt. Ik ben het er helemaal mee eens wat jullie zeggen, want ik ben ook zelf uiteindelijk gaan filmen. Ik heb op een gegeven moment dit. Dit speelde een beetje in september oktober vorig jaar in november, ja, door omstandigheden. Mijn jongste dochter die werd aangereden door een scooter had een gebroken oogkas, schedel toestand, hersenschudding dus die is twee maanden in de school geweest. Dus hup al mijn aandacht daarop. En die onderzoeks trein van school was vertrokken, weet je wel. Dus ik zat er niet meer in. Dus zo toen ben ik ook gestopt. Maar ik ben wel zelf. Sinds de kerstvakantie ben ik zelf beelden gaan vastleggen van momenten die mij heel erg verwonderden en al heel snel werd de rode draad water. Ik heb dus heel veel opnames gemaakt van water van van de lijnen bij een dam waar al het water netjes over één lijntje komt en dan naar beneden komt en daardoor in een mooi lijntje eindigt en dan verder vloeit. En ik heb dat met mijn telefoon eigenlijk allemaal gedaan, want die had ik altijd bij me. Dus ja, daar heb ik een leuke camera maar die gebruik ik helemaal niet.

Teun [00:08:11] Maar die telefoon maakt het ook directer zeg maar.

Janneke [00:08:13] Precies, en dat was voor mij een probeersel om het direct te maken. Ja, ik heb dus heel veel beelden die die heel veel rust en en orde uitstralen, want daar had ik dan behoefte aan en die die zocht ik dan ook in, in wat ik tegenkwam. Dus allemaal impressies van wat ik op dat moment voelde, maar ik doe daar dus helemaal niks mee. Ik heb het ergens in staan, ik verzamel het in een map en ik heb echt al heel veel mooie water beelden die die bij mij dus herinneringen oproepen. Maar ik merk ook bij mezelf dat ik het niet gemonteerd krijg. Ja en dat is heel gek. Hoe, hoe hoe zien jullie dat proces van van als je iets vastlegt naar...

Teun [00:08:51] Omdat denk ik ook weer... [00:08:53] Dat vastleggen is dan vrij spontaan eigenlijk. Of zo spontaan als het kan. Want je doet die kleine stappen dus. Maar als je daar nu dan iets mee gaat moeten maken dan dan moet je inderdaad je heel even met je ratio daar mee bezig ja van oké, wat heb ik, hoe kan ik dat gebruiken, Hoe ga ik dat in een bepaalde volgorde steken? Ga ik daar een bepaalde montage technieken? Uh wil ik daar symboliek in vinden, Narratief in vinden? Ja dat dat moet je allemaal in je hoofd gaan doen. Je vertrekt wel vanuit dat gevoel of je wil dat dat daar vandaan komt en weer naar teruggaat. Maar je moet dan wel even naar je verstand. Naar je ratio om daar iets mee te doen. Ik denk dat dat inherent is aan film maken. Maar het is wel super interessant om over na te denken. Hoe kan je die lijntjes zo kort mogelijk maken? Zeg maar dat je van je gevoel weg gaat, terug naar je gevoel. Hoe kan je zorgen dat dat zo... Ja, misschien dat het daarin zit. Tenminste dat denk ik. [63.0s]

Pien [00:09:56] Ja, [00:09:57] ik denk dat dat begint een beetje vanuit iets intuïtief. Dus je merkt: ik maak heel veel opnames van water en ik heb heel veel naar beelden van water en dan... Is een beetje als het leven zelf. Ik dan water als een soort intuïtie of, verlangen wat je hebt gehad en dat gewoon laten. Of je begint met een narratief daaromheen te maken van oké, en dan en denk ik ook en dat is een ratio, maar ook een stuk nieuwsgierigheid, van: wat is het verhaal achter dat water en waar, waar, waar en wat? Wat gebeurt hier? Wat is hier gebeurd? En dan ga je jezelf eigenlijk een verhaal vertellen daarover en dat verhaal, die intentie die je daar nog achter voelt, die brengt en dan denk ik weer een stapje verder naar de manier waarop je dat kunt plaatsen. Of dat enkel die shots zijn of dat er dan vervolgens weer een andere stap komt. [57.4s]

Janneke [00:10:56] En ik denk als je dit soort dingen wilt uitdragen wat eigenlijk expressie is, ook naar de buitenwereld toe, dan denk ik dat het dan qua vorm bijna noodzakelijk is om daar iets van de stem of iets van een narratief aan te verbinden denk ik. Anders, voor anderen blijft het weer water.

Teun [00:11:16] Ik denk het niet.

Janneke [00:11:19] Nee? Oh dat vind ik interessant.

Teun [00:11:20] Ja, ik vind, [00:11:22] persoonlijk vind ik zeg maar een narratief heel erg overgewaardeerd in film. Of tenminste, overgewaardeerd is misschien niet het juiste woord, maar ik vind het feit dat dat altijd als een soort van essentieel fundamenteel onderdeel gezien wordt van filmmaken, daar ben ik het gewoon niet mee eens. [15.1s]

Janneke [00:11:40] Hoe zou je dan toch, de inhoud die jij hebt gevoeld of die jij wil uit..

Teun [00:11:45] Maar het gaat niet zozeer... [00:11:49] Kijk, film creëert heel snel een verwachting van een bepaald narratief, omdat, het is een serieel medium. Het is gewoon, het zijn dingen die in een volgorde gebeuren. Dat is film, dat is inherent aan film. Dingen gebeuren in een volgorde. En wij als mensen, als iets in een volgorde gebeurt, dan gaan we daar een soort van verhaal automatisch aan koppelen. En dus denken we ook we moeten altijd een sterk verhaal hebben. Maar als je, wat je nu wil vangen eigenlijk, is een soort van, ja iets heel primitief of zo. Echt een emotie, iets heel puurs dat probeer je te vangen. En dan probeer je te publiceren, of te tonen... Ja, expressie mee te doen. En als je dan ook nog zo rauw kan houden dat het echt een gevoel is wat je uitdraagt. Ja, weet ik niet. Ik denk dat het dan juist helpt om weg te blijven van narratief, dat je zoveel mogelijk narratief probeert te vermijden en uit te bannen. En zoek naar een vorm van vanuit het

tonen wat ja, wat juist ja, zo min mogelijk narratief is dat het dan die emotie meer is.
[71.3s]

Janneke [00:13:02] Ja, ik. Ik heb diezelfde behoefte ja, maar ik weet niet hoe ik het zou kunnen doen. En dan hebben we in mijn achterhoofd ook: hebben meer mensen dat? Weet je wel. Is dat iets waar gewoon een algemene behoefte misschien wel is, als je werkt met dit medium? Want ja, inderdaad, als je gaat schilderen dan kwak je gewoon in één keer. Ja, die verf erop en daar is het. Teken met de druk op papier. Je kan van alles.

Teun [00:13:30] Dat is ook de fysieke handeling.

Janneke [00:13:32] Ja ja die ook uiting geeft.

Teun [00:13:34] Die vertegenwoordigt ook en die geeft uiting aan wat je voelt. En bij film is dat niet, dat zit helemaal. Ja dat wordt helemaal weg ge.. door het proces.

Janneke [00:13:40] Uh ja en daarmee proces denk ik. Ik hoor soms ook wel eens dat dat een van de kritieken is op het medium om het in kunst vakken te gebruiken van ja maar dat zit zo'n verdragende factor in, want die je maakt het en dan is het naderhand, dan wordt pas weer iets. En ja, is dat dan echt creatief? Nou ja, ik vind van wel, maar dat ik. Die kritieken heb ik wel eens gehoord en ik werk zelf heel graag vanuit abstractie. Ja, ik ga het liefst zo dicht mogelijk ergens bij zitten. Gewoon dat het bijna niet meer herkenbaar is. En installatiewerk vind ik fantastisch om te maken.

Teun [00:14:14] Ik denk dat dat ook een geschikte hoek is om in te gaan zoeken. En ik denk vooral dat je. Ik denk dat vooral dat het interessant is om in het proces te gaan zoeken van hè, hoe kan ik dat proces nou vormgeven zodat het zo expressief mogelijk wordt?

Pien [00:14:37] Ik ben het een beetje oneens met Teun, ik hou wel heel erg van narratief in film. Maar als dat is wat de film wil. Dus dan denk ik ook van: [00:14:45] Het begint denk ik bij, echt te onderzoeken wat er nou is gebeurd, in die tijd dat je al die opnames hebt gemaakt. En te zien, wat voel ik dat daar de kern van is? Want als het inderdaad is, als het gaat over die periode of wat er toen gebeurde. Dan is het denk ik wel meer een, misschien een narratieve structuur. Maar als het gaat inderdaad eigenlijk om dat gevoel vangen en eigenlijk dus veel verder weg van die specifieke gebeurtenissen, maar veel meer over dat gevoel, wat natuurlijk universeel is op een bepaalde manier. Dan denk ik dat je inderdaad eigenlijk een heel ander proces ingaat, van een gevoel tot uiting brengen. Wat dus veel abstracter is en niet gaat over een narratief. [54.1s]

Janneke [00:15:44] Werken jullie wel eens op die manier? Gewoon. Ja, wat jij net beschrijft hoe je het zou willen, het procesgerichte bijvoorbeeld die van je vader van "Doei". Toch heb je ook pas naderhand eigenlijk betekenis aan kunnen geven en toen pas kunnen verfilmen. Dus door naderhand te analyseren?

Pien [00:16:09] Het begon bij mij vanuit een gevoel, die film. in die zin dat mijn zusje weer langs wilde bij hem en ik gewoon een heel, heel duidelijk voelde dat ik dat niet wilde en met heel veel weerstand. En toen dacht ik waarom voel ik nou zoveel weerstand? Wat zit daar nou en toen realiseerde ik me dat dat eigenlijk de doodslag zou zijn voor al mijn fantasieën als hij weer echt zou worden. En toen ben ik die fantasieën gaan onderzoeken. Maar toen heb ik dus een heel concreet verhaal van gemaakt.

Teun [00:16:41] Ja maar ik, ik wil. Ik zeg niet 'ik geloof niet in verhalen' of zo, maar ik denk gewoon dat het niet essentieel is voor film. Maar, en inderdaad sommige afhankelijk van het project. Ieder project vraagt weer een andere aanpak. Ja, maar ik denk dat, maar misschien is dat vooral mijn fascinatie. Om te kijken, hoe kan je heel erg dat dat expressieve behouden of zo en dat pure, want wat jij net voorstelt, dat is. Ja, ik vind dat ook een hele logische manier om het te maken dat je gaat kijken van ja waarom doen die beelden mij iets? En uhm uh ja, in die periode heb ik dat soort beelden gemaakt. Dan ga je dat ook weer analyseren en zo. Dan wordt het ook weer heel rationeel en cerebraal. En uh ja, ik weet niet, het lijkt me interessant. Gewoon als je als dat niet hoeft in film. En dan zit dat denk ik heel erg in het proces. Want voor mij, als ik als cinematograaf bij een project betrokken ben, dan is het ook heel erg iemands idee vertalen in beelden. Dus dan ben je ook. Dan ben ik ook heel rationeel bezig. Dan ga je echt ontleden van wat is de intentie en wat is het verhaal en waar komt het vandaan en wat en hoe kan ik dan, alle parameters die cinematografie breed is, de juiste keuzes in maken? Maar dat maakt het ook weer veel minder toegankelijk en het proces heel groot en heel lang en heel cerebraal.

Janneke [00:18:21] Maar ook jouw opdracht op dat moment is het inzichtelijk maken voor publiek. Dus je hebt ook heel duidelijk een doelgroep die moet begrijpen wat de intentie was met deze beelden.

Teun [00:18:32] Ja, maar is dat met kunst altijd je doel? Ik denk het niet.

Janneke [00:18:35] Nou, dat vraag ik me dus af. Er zijn heel veel verschillende filosofieën over hè? Want het is echt bedoeld om zelf een uiting te geven en wat het publiek ermee doet, het zal me worst wezen al ziet niemand het. Ja, ja, je hebt kunstenaars die zo opere

Teun [00:18:48] [00:18:48] Maar van voor wie, voor wie? Is die expressie voor jezelf zodat je het kwijt kan? Of is die expressie omdat je het wil delen? Of is die expressie dat je andere mensen wil aanzetten? Dat zijn denk ik het zijn allemaal legitieme opties. Dat is wel iets wat je je moet afvragen. En als het je echt gaat om die expressie, zo van nou ik kan het kwijt of ik kan het. Ik heb het idee dat wat in me zit dat ik dat er uit kan gooien. Dan moet je wel echt op zoek naar een ander proces denk ik. In filmmaken. [28.5s]

Janneke [00:19:20] Want ik merk nu dat ik bepaalde gevoelens die ik had op dat moment, die heb ik nou al gevangen in beelden.

Teun [00:19:26] Ja.

Janneke [00:19:26] Dat is misschien al genoeg voor mij ja, maar ik zou wel heel graag iets mee. Ja, ik wil er wel mee naar buiten.

Teun [00:19:32] Ja.

Janneke [00:19:32] Dat vind ik wel. Nou uiteindelijk ja. Wat wil je zeggen Pien?

Pien [00:19:38] Ja, wat dat betreft. [00:19:40] Dan is de vraag: waarom wil je ermee naar buiten? Wat is het, wat ligt daar aan ten grondslag? [4.4s] Maar ik wat ik wilde zeggen was dat. Dat dat [00:19:50] het interessante is dat je dus inderdaad vaak bij filmen heel celebraal wordt, en heel erg dingen gaat analyseren en daarover gaat nadenken en het allemaal een soort logica geeft aan die regels van je wereld afbakenen. En dat het verhaal, dat je heel veel mentale energie stopt in dat het allemaal klopt. [18.9s] En wat ik merk waar mensen mee naar buiten komen, met een film is eigenlijk gewoon altijd een

gevoel van sfeer. Gewoon een gevoel van een sfeer en een setting en een soort kleur.

[00:20:21] Dat vaak mensen dus dat hele narratief, waar je dan zo pietje precies op werkt, dat eigenlijk niemand precies weet wat er nou precies gebeurde, maar er is wel een gevoel of zo. En ik denk dat al die cerebrale keuzes die mensen toch weer vergeten of zo, maar die bouwen wel toe naar het gevoel waar ze dan uiteindelijk mee achterblijven. Dus filmmaken is werken met een soort van gevoel, naar een soort extreme rationaliteit, om dan eigenlijk weer uit te komen met waar lopen mensen mee naar buiten? Een gevoel.[33.6s]

Teun [00:20:57] Ja, maar vaak is dan wel dat narrative nodig om dat gevoel, om die mensen achter te laten bij dat gevoel. Ja, ook al onthouden ze het niet, zo.

Pien [00:21:06] Ja, want hoe die persoon ook alweer heet of hoe dat verhaal precies gaat, dat maakt dan ook niet meer uit. Maar je had het wel nodig.

Janneke [00:21:11] Ja, ja, ja. En dat is voor mij dus een beetje de kern waar ik omheen zit uit te dansen in mijn hoofd. Geef je echt een impressie van iets wat jij hebt meegemaakt of geef je expressie aan een gevoel. Dat zijn twee dingen. Daar hink ik iedere keer van het ene op het andere heen.

Teun [00:21:35] Ja, maar ik denk dat dat per project... Ik weet niet of daar een soort van een ultiem antwoord op is. Ik denk dat het ervan afhangt, van wat wil jij met dit project doen? Ja, wat wil jij? Wat wil je communiceren met dit project? Wil je daar iets mee communiceren?

Janneke [00:21:50] Ja, dat is dus een beetje de vraag. Het lijkt mij toch een mooi doel om het richting een stukje van educatie te brengen. Van welke kaders of welke parameters zijn ideaal om tot expressie te kunnen komen via audiovisueel medium?

Teun [00:22:10] Ja, maar dan moet je nog steeds dat ja, dan moet je eerst definiëren wat expressie is en voor wie die expressie is.

Janneke [00:22:16] Ja, ja, dat zit midden in, echt verschrikkelijk. Heb je daar een idee over? Hebben jullie daar ideeën over wat expressie zou zijn?

Teun [00:22:24] Ja, nou ja, dus het kan, denk ik voor jezelf zijn dat je gewoon ergens dat je iets... Dat je uiting wil geven aan iets, aan een gevoel. En dan is die expressie denk ik vooral voor jezelf. Dus zodra die eruit is, is het dan oké? Maar als je iets wilt delen met iemand, dus als je eigenlijk iets wil communiceren naar iemand, dan uh ja, dan moet je wel rekening mee houden van je moet wel een soort van verstaanbaar zijn. En dan is weer de vraag moet het op een rationeel niveau verstaanbaar zijn of moet het op een gevoelsmatige manier verstaanbaar zijn? En ja, dat vereist dan ook weer een andere aanpak denk ik. Ja, heel wazig, maar dat. Dus ik denk echt dat er een aantal vragen zijn die je moet beantwoorden om... Ja voordat je die ene vraag kan beantwoorden.

Janneke [00:23:22] Ja, ik ben mijn hoofdvraag vorig jaar compleet kwijtgeraakt.

Teun [00:23:25] Dat is het leuke aan onderzoek.

Janneke [00:23:26] Ja, ja, ja precies, maar dit zijn inderdaad, wat jij opnoemt, dat zijn deelvragen waar ik ongeveer aan denk ja. Uhm dus dat zijn de ja, Ik probeer een beetje

ook wel voor mezelf wat in te kaderen, in te dammen dat het ook in eigenlijk feitelijk een half jaar te doen is. Ja dus ik ga misschien wel een stukje ervan kunnen pakken.

Teun [00:23:48] Maar wel super leuk om over na te denken.

Janneke [00:23:50] Ja, dat vind ik dus ook. En ik zou ik. Ik ben nog een beetje zoekende naar ehm ja, als je. Je hebt ook over verschillende processen op verschillende manieren aanvliegen. Ik zit ook te denken van ja, ik kan maar één ding eigenlijk zelf doen en ik zou het heel leuk vinden als ik op een of andere manier een soort van uhm, dat heet dan een focusgroep geloof ik. Dat je mensen bij elkaar brengt iedere keer periodiek en dat we uit elkaar gaan met een bepaald opdrachtje voor onszelf van hé, ik ga eens even die gedachtegang verkennen, ik ga die gedachtegang verkennen. Zouden jullie daar eventueel mij aan mee willen doen? Dat is ook periodiek. Stel je voor. Ja, jij denkt nou misschien aan een bepaalde manier van: Zo zou ik dat aanpakken. Zou je dat dan willen proberen? Gewoon in een hele kleine, behapbare vorm om op een bepaalde termijn even bij elkaar te komen van nou, ik heb die of dat paadje verkend en dit zijn mijn bevindingen. Dat zou ik heel leuk vinden als ik zo een paar mensen heb die met mij dat proces in springen.

Teun [00:24:52] Ja, lijkt me boeiend. Ik weet niet hoeveel tijd ik kan beloven, maar. Maar ja. Super leuk! Ja heel boeiend.

Janneke [00:25:01] Dat is dus voor mij ook moeilijk in te schatten. Ik heb hier in principe twee dagen per week voor, één dag dat ik echt colleges heb en begeleiding en zo en één dag die ik reserveer hiervoor. Maar ja. Even denken. Mijn eerste inzichten zou ik wel ergens in. Ik denk zo na de herfstvakantie wel alweer moeten hebben, dus het is misschien goed om iedere keer één zo'n termijn van bijvoorbeeld een zes weken of zo. Dat er een drietal bijeenkomsten zijn zou daar denk ik even vaagjes aan. Zo iets.

Teun [00:25:39] Ja.

Janneke [00:25:40] Ja, ja. Mooi ja. En jij? Pien? In wat voor gedachten Strengers zit jij dan? Wat is er iets wat jij zou willen onderzoeken? Wat je misschien ook kan bijdragen? Of zou je zoiets willen doen?

Pien [00:25:55] Dat lijkt me ja. Lijkt me interessant om na te denken over die verschillende manieren. Ik denk dat het ook weer misschien kan bijdragen over ons denken en van iedereen mag komen. Dus het lijkt me interessant dat zal gaan zijn. Ik weet niet hoeveel tijd ik al geloof, maar.

Janneke [00:26:15] Ik wil het voor iedereen proberen haalbaar te maken. Kijk, ik ben. Ik ben degene die het onderzoekt en ik vind het gewoon heel fijn als ik uit mijn eigen tunneltje kan. Af en toe wat ik zit gewoon. Ja, je hebt zo'n tunnelvisie en die moet er ook gedeeltelijk wel zijn, anders is het nooit behapbaar. Maar heel fijn als jullie andere tunneltjes zijn. Ja, dat is het dus al. Al komt dat niet zo veel uit. En het feit dat je er mee bezig bent geweest, misschien door er nog eens zo sporadisch over na te denken in de komende tijd en en die gedachten voor me op te schrijven is ook al heel wat. Ja en en. Misschien komt er wel een bepaalde creatie uit. Of denk je van oh ik heb nu zin om iets te gaan doen of ik heb iets gedaan, daar kan ik misschien iets mee. Tastbaar is ook heel erg leuk, maar ook gewoon gedachtenspinsels of of losse.

Teun [00:27:03] Ja, ik denk wel dat dat het beste of zeg maar. Het makkelijkste voor mij is dat ik het gewoon deel van.

Janneke [00:27:13] Ja ja.

Teun [00:27:14] Omdat ik, nou ja. [00:27:15] Ik heb dus ooit overwogen om een uh een doctoraat te gaan doen met dit als uitgangspunt van hoe kan je dus veel zeg maar heel direct expressief uh proces maken. Ja, ik heb dat nooit gedaan, ook niet achteraan geweest, maar daar had ik wel een soort van als uh ja, dat wilde ik wel graag doen, maar ik heb daar wel dus wat ideeën over en ook nog een paar dingetjes geprobeerd en zo. Maar uhm, ik weet gewoon niet of ik echt tijd heb om echt dingen te gaan doen of dingen te gaan maken op dit moment. Maar ik wil het wel mensen. En ik wil dat wel over sparren.[31.4s]

Janneke [00:27:47] Ook over sparren, over.

Teun [00:27:48] Sparren en mijn ideeën over delen. Dat vind ik uh ja, dat vind ik ook wel leuk. Maar ik weet gewoon niet en lijkt me ook wil. Het lijkt me heel leuk, maar ik denk niet dat ik de tijd heb om.

Janneke [00:27:58] Nee, dat is heel begrijpelijk. Ik heb er tijd voor vrijgemaakt dit jaar.

Teun [00:28:02] Ik had vroeger heel veel tijd, maar dat is verleden tijd.

Janneke [00:28:04] Vroeger ja, ja, helaas. Ja, jij gaat ook weer een bijzondere periode in natuurlijk als andere niet bevalt. Ja precies, dat is ook in je leven weer op z'n kop.

Teun [00:28:13] Ja, sowieso al een kind en ik ga ook daarna een studie doen en zo dus. Dus ik uh ik wou dat ik gewoon net een week, tien dagen had.

Janneke [00:28:21] Ja, ja, dat.

Teun [00:28:22] Ik alles kon doen wat ik wilde doen.

Janneke [00:28:23] Maar ja, dan ga je gewoon studeren. Als je kinderen richting puberleeftijd zijn dan, dat bevalt mij wel goed. Ja.

Teun [00:28:32] Ja nee, maar dus ja uh ik denk dat dat meer dat dat dat dat haalbaarder is. Dat je gewoon zegt van hè uh, heb je dan en dan nog eens tijd om uh.

Janneke [00:28:41] Ja, want als het goed is ga ik dus bevindingen hebben hè. En als ik die af en toe even bij jullie kan spiegelen. Ja, dat is superfijn, Dus daarom dacht ik ook aan. En ja, dat heet dan echt een focusgroep volgens mij. Ja, dat is één van de onderzoeksmethoden.

Teun [00:28:54] Wat je leuk vind ik. Leuk om met jou mee te denken.

Janneke [00:28:57] Ja leuk Ja nee, dat is ja zijn er. Hebben jullie misschien ehm, makers of kunstenaar of zo waar je aan denkt die dit soort dingen doen?

Teun [00:29:11] Ja, goeie vraag. Uhm, en dan met dit zeker omdat dit soort dingen best wel onduidelijk is.

Janneke [00:29:17] Ja ja, sorry, dit soort dingen. Uhm iets wat, Wat Wat? Ja, echt wel. Expressief ja. Film beeld creëren. Of en of het dan inderdaad uh secundair is omdat er over na gedacht uh in de abstractie zitten. Ik, ik Ik ben echt fan van de abstractie. Ik denk dat je daar zoveel mee kan uitstralen ja, en ook heel veel kan laten interpreteren wat ik ook geweldig vind. Uhm. Dus ja, misschien kan je de vraag Ik kan natuurlijk ook maar ja.

Teun [00:29:51] Maar ja, ik denk ook meteen aan [00:29:54] **expanded cinema**. [0.6s] Ik weet niet of je dat kent.

Janneke [00:29:56] Dat ga ik opzoeken want dat ken ik nog niet.

Teun [00:29:57] [00:29:57] Dat is een stroming in de jaren 60-70 uhm is niet helemaal aansluitend, maar vanuit daar is denk ik wel interessant om ook over na te denken. Dat waren ja een aantal makers kunstenaars vaak die film een beetje open wilden trekken. Dus zeg maar de filmbeleving. Is dit de kijker die gewoon in de zaal zit en naar een wit scherm kijkt en passief dingen tot zich neemt die dat wilde opentrekken. En het is heel vaak is het ook wel vanuit de technische, dus dat ze van de projectie. En wat is projectie en hoe kijken we naar licht En dat ze daar zegt van het is vaak installatiekunst, maar gewoon het idee van film opentrekken dat het niet gewoon iets is waar je naar kijkt en wat zo tweedimensionaal geprojecteerd wordt en binnenkomt, maar dat je het ja, het begrip film of een film kijken en beleven dat je dat oprekt. Ja, dat is misschien wel interessant omdat je dan ook misschien meer ruimte en dimensie hebt om je expressie zeg maar kwijt te kunnen. [65.8s]

Janneke [00:31:04] Ja ja, ik ben gek op installatiekunst omdat het mensen onderdompelt. Ja, ja, daar hou ik stiekem heel erg veel van om. Echt een beleving. Helemaal overwelming.

Teun [00:31:15] Ja, misschien helpt dat dus ook om dat narrative los te kunnen laten. Ja, ja. Tenminste, als je denkt dat dat nodig is.

Pien [00:31:24] Er zijn ook best nog wel wat. Ik denk aan poëzie film. Ja, daar zijn ook een aantal festivals van, dat zou misschien ook wel interessant zijn om eens te kijken naar naar voorgaande edities. Als je poetry festival googelt dan vindt je in Nederland er wel een aantal, maar ook internationaal. Ja.

Teun [00:31:48] Ja, en die zijn die zijn wel al bijna altijd gebaseerd op een tekst.

Janneke [00:31:53] Ja, dat klopt ja.

Pien [00:31:57] WJa op zich gebaseerd op een tekst, maar het is wel, ze gaan wel vaak de abstractie in en spelen wel met een soort betekenis. Het kan denk ik wel dienen als inspiratie.

Teun [00:32:09] Ja supergoeie tip.

Janneke [00:32:11] Ja, ik heb ook al een poëtisch filmmaker. Heb ik ook getipt gekregen. Ik ga ook met haar in gesprek. En ik had zag op haar site dat ze inderdaad heel vaak wel een geschreven gedicht ook in beeld laat zien en daar dan beelden bij pakt. Uh viel mij op dat die beelden heel letterlijk waren. Heel. Ja ja, een huiskamer, weet je wel een een heel, heel realistisch. En dat vind ik dan ook heel interessant.

Teun [00:32:37] Ik ken ook wel iemand die heeft hele. Of ja eigenlijk al zijn films zoekt hij naar textuur in film. Dus hij is heel erg geïnteresseerd in textuur, in het echt, als parameter in de film en wat dat doet met je gevoelsbeleving. En volgens mij is hij heel erg vanuit nostalgie en zo daarmee bezig. Maar heel erg hoe ver kan je een beeld eigenlijk vervormen en kapot maken? Met met ruis en met kleur en met filters? Ja ja die uh die kan ik ook wel uh een e-mailadres van geven.

Janneke [00:33:14] Oh ja, je uit je hoofd. Of ga je me niet mailen?

Teun [00:33:17] Die ga ik jew mailen. Ja en die heeft ook wel. Hij is ook een enorme encyclopedie van obscure filmmakers. Dus eigenlijk zou je die vraag ook kunnen stellen. Misschien is dat wel interessant om met hem ook eens te bellen.

Janneke [00:33:33] Ja leuk.

Teun [00:33:34] Hij is wel iets echt uh zo een beetje wazig en hij kent heel veel abstracte filmmakers.

Janneke [00:33:41] Ja, geweldig. Nou superfijn. Waren er nog dingen waar jullie aan dachten voordat we dit gesprekje startten van oh, daar moet je iets mee? Of uh, heb je hier al aan gedacht?

Pien [00:33:52] Nee ik wil nog een filmmaker tippen, want die ken je waarschijnlijk wel: Jonas Mekas. Litouwse Amerikaanse maker.

Teun [00:34:15] Vertrouw op google dat die ja.

Pien [00:34:23] Maar hij inderdaad, het zijn dagboek films. Hij heeft natuurlijk zijn hele dagelijkse leven gefilmd ja, maar ook dat is dan een hele intuïtieve manier waarop dat op een bepaalde manier toch dat dat alledaagse overstijgt. En dat is ook een mooie.

Janneke [00:34:46] Dank je wel.

Pien [00:34:51] En op je vraag. Dingen waar we aan dachten voordat we deze brainstorm ingingen, Toch?

Janneke [00:34:57] Ja.

Pien [00:35:04] Ik was vooral heel benieuwd wat de focus van het onderzoek was. En inderdaad, het gebruik van veel film in dromen denk ik dat mijn hersenen dan veel sneller die narratieve, dat verhaal op wil zoeken, dat ik meer... Misschien dat ik ook wel celebraler ben in die zin, dat dat me houvast geeft om dus iets heel abstracts naar dat concrete te brengen, zodat het weer abstract kan worden op een bepaalde manier. Dat waren mijn gedachten.

Janneke [00:35:40] Ja, maar dat dat, dat is ook iets. Dat kan best wel goed zijn. Dat het ergens gewoon nodig is. Ja, dat dat kan. Maar ja, ik ben dus gewoon heel benieuwd waar dit heen gaat. Ook. Uiteindelijk zou het mooi zijn als hier iets uit komt. Wat? Wat? Werkbaar is in een werkvorm of in een team. Het lijkt mij zo leuk om hier iets uit te creëren waardoor anderen er ook op deze, misschien wel hele nieuwe of andere manier ermee aan de slag kunnen. Dat lijkt mij heel erg leuk om dat de wereld in te helpen.

Teun [00:36:18] Want het is wel handig als je al zoiets als uitgangspunt hebt dan. Wat je net zei. Maar ja, ik wil ook wel dat het haalbaar is in dat half jaar. Als je dat als uitgangspunt hebt is een soort van ja proces of een methode of iets. Dan kan je wel gerichter denk ik. Ja die richting op onderzoek of zo. Ja leuk man, ik ben ook benieuwd wat er uit komt. Ja ja, ik bedoel.

Janneke [00:36:49] Gaan we gewoon die PHD doen joh.

Teun [00:36:52] Als we er tijd voor hebben.

Janneke [00:36:53] Ja, ooit.

Teun [00:36:56] Of laat ik het jou gewoon doen. Nu.